

Sokaklarda

– portakal0001 · 24 Ekim 2017

Ve sokaklarda bir başına dolaşmaktı hakkım olan, aldım onu
Öyle sıkı sarıldım ki ona ellerim kanadı
Biçare ve bir başınaydı yalnızlığım
Zaten nasıl olmasındı
Ben nasıl çoğulcu cümleler kurabilirdim
Bu kadar bir başınalığın içinde ben nasıl sarılabılırdim
Küçük göğsüm yüreğine dardı
Ve aşıkardı bu olan şey
Bizler bile bile lades olanlardandık
Bir çıkar yolu olmayanlardandık
Nasıl oldu yani senliğim
Benliğim yok, imha edildi, soykırıma uğradı
Ve soyum tükendi sensizlikten
İnsan soyu tükenince bir başka bakıyor dünyaya
Maalesef başka oluyor örsü çekici ve demiri
Bile bile ladestik biz
Hiçlikten besleniyordu yok oluşumuz
Ataycaydı hiç başlamayaşımız
Boşuna devindiğimin farkındaydım
Ağlayış ve yaşlar boşuna
Dedim ya benliğim yok
Maalesefler süzülüyor damarlarımdan
Özürler türetiyorum kabahatsiz
Hududu olmayan çizgiler var oldu yoktan
Ya da Vardan
Varlığıma birçok delil gerekli
Yoksa bu susuşun bir manası olmalı
Bir bilinçaltı, bir freduien düşünce
Hepsi el vermeli hepsi iş başına
Yoksa ben...
Ben... Hep ben... Hiç sen... fazla ben...çok